

LE JOURNAL BIELORUSSIEN
"LA PATRIE"DIE WEISSRUTHENISCHE ZEITUNG
"DAS VATERLAND"THE WHITERUTHENIAN NEWSPAPER
"THE FATHERLAND"

№ 46 (228)

Нядзеля 12 сінегання 1954 г.

ГОД ВЫДАННЯ 8

Адзіна рэальная канцэпцыя

ПРАГРАМА ЦІ ТАКТЫКА?

На балонах наше газеты мы часта пішам аб козгыстэнцы, г. зн. аб сусінаваны ці, правільней, аб магчымасыці канечнасці суіснаваныя між камунізмам і дэмакратыям, між Усходам і Захадам. Слова «коэгыстыція» сінінья на столкі стала модным, папулярным і неадлучным, што на ходзіць яно з балонамі сусіветнае прэзы, скланаеца це раз усе склоны выдатнымі палітыкамі і дзяржаўнымі музкамі. Гэты лёзунг сінія поўнасцю падмініў ранейшы лёзунг «паўстрымоўаньне» (кантейнмент) і пакінтуы ў сваім зародку пазнейшы лёзунг «вызваленіе» ды стаўся выказынкамі палітыкі Захаду ў дачыненіі да Савецкага Саюзу.

Перад кожнымі думаючымі чалавекамі вырынае пытанье, ці гэты модны лёзунг козгыстэнцы зьяўляецца толькі тактычнымі ходамі заходнія палітыкі, які прыкрывае наўядамыя нам глыбейшыя мэты, ці зьяўляецца палітычнай праграмай, устаноўленай на дайжэйшую мету. Шукочуы адказу на гэтае пытанье, чалавек начынае проста губляцца ў заблітвіні клубку дзіўных для яго супіроўчынікі. Няма нікае падставы думаць, каб палітыка козгыстэнцыя магла быць толькі тактычнымі манёўрамі Захаду, бо на віданьі нікай мэты, якой патрабавала-бы такая тактыка служыць. Гэткая тактыка магла-быць перад самой адну з дзіўных мэт: а) або Захад намагаўся-бы лёзунгамі козгыстэнцыі ўсыпіць чуйніць Савецкага Саюзу, каб потым раптоўна ўспадзяніва на яго ўдарыць, г. зн. распачаць прэвэнцыйную вайну супраць бальшавізму; б) або Захад, чуясьці загрозыкамі хуткімі такімі-ж ўдарами на яго, стараўся-бы залагодзіць ворага, каб як мага на дайжэй адцініць готы ўдар і належна прыгатавацца яго спаткаць.

Абядвэ з гэтыя дылемы сінія выключаюцца. Захад ня можа, ня думает ні хоць распачынаць прэвэнцыйную вайну супраць Савецкага Саюзу, бо ўжо сама дэмакратычная систэма і тэарэтычна і практична выключае магчымасыць прэвэнцыйную вайну. Тэарэтычна на таму, бо гэта парэчыць аснаўным прынцыпам дэмакратызму. Практична вайна такая пры дэмакратычнай систэме немагчымая ўжо таму, што прыгатаваны діа да нея могучы быць захаваны ў сакрэце і вораг заўсёды будзе паплрэджаць. Мала прынанса такую або іншую пастанову ў генэральным штабе і распрацаваць такі або іншыя пляні апрацыя, малі ўзгодніць супольныя дзеяньні штабаў цэлага раду дзяржаваў, што магло-бы тэарэтычна асташца ў сакрэце, але пры дэмакратычнай систэме мусіць у першую чаргу быць да вайны прыгатаваны пыхялягична маса, народ. А гэта ўжо ў сакрэце ўтрымлець нельга.

З другога боку сінія зьяўляецца аксімай, што Савецкі Саюз сінія вайны на хоць, бо на чуеща да яе прыгатаваным, а значыць не распачне. Новая сусіветная вайна, на якой выступі-бы адкрыта Савецкі Саюз, магла-бы скончыцца для яго вельмі трагічна, і гэта валадары Крэмля дасканальні разумено. Затое перыфэрыйныя вайны, ведзеныя чужымі рукамі за «нацыянальнае вызваленіе» каланіяльных народаў, у якіх Савецкі Саюз захоўвае поўны «інфірмітэт», зьяўляюцца для Крэмля вельмі выгадныя: і рызыкаваць нічым іншым, чым траба, бо Саветы-ж «інфірмітэт», і выигрыш амаль пэўны. Свежы-

мі гэтага прыкладамі былі ніядаўныя падзеі ў паўднёві-ўсходній Азіі. Значыць, у бліжэйшым часе адкрытае савецкая агрэсія Захаду не пагражает.

Дыя астаеца тады ўважаць, што заходнія палітыка козгыстэнцыі з камунізмам не зьяўляюцца ніякімі тактычнымі манёўрамі, але ёсьць палітычнай праграмай, г. зн. мяты самой у сабе. Мала гэтага? Козгыстэнцыянае канцепцыя істоты выводзіцца з урадавых і дыпломатычных кабінетаў, сколькі зьяўленецца на нікінутай зыні. Сярод заходніх грамадзянства і народу ўсякая вайна, яна для будучыні і была ка-ничная, які адзін выхад, каб гэтую будучыню забысьчыць, зьяўляецца, які ведама, больш чымысія непапулярна. Тады заходні бюрэргэр хапаецца за ўсякую гісторычную прамове ў канадскім го-кандыцыю, якай, на ягону думку, ад-радзе Фультон у 1946 годзе, што наў-воне памылкова ўважаў, што ёнскія вон-цы і закрываюць вачой на ніяўхильную сімволіку. І вось гэтыя настроі маюць узялі тады верх думка, што пасыль-сімволіку зусім пасынную ю вычекваю-щую, а агульным лёзунгам было: на-умешвашца ў савецкія нутраныя спра-ві і дазволіць на натуральнае развіціць-е падзеі, якое можа прынесць жаданы-е вынік. Хутка пасля гэтага стала яс-ным, што Захад у сваіх меркаваныях балочца пералічыўся.

СТРАХ ПЕРАД АТАМНІЙ АДПЛАТАЙ

Пасыль таго, калі Савецкі Саюз вы-прадукаваў атамную бомбу, а фактычна выкрадаў ейны сакрот ад Захаду, здабы-ся на вадародную бомбу да поў-насьці апанаваў нутраную сітуацію пасыль сімволіку Сталіна, сітуація ў сівеце зьмінілася. Сінія Захад ужо мае ніякай радыкальнай перавагі над Саветамі ў сініне мілітарызм. Страна

ВОРГАН БЕЛАРУСКАЙ НАЦЫЯНАЛЕНЫА ВЫЗВОЛЬНАЙ ДУМКІ

DIE WEISSRUTHENISCHE ZEITUNG „BAСKAУСЧЫНА“ („VATERLAND“)

Herausgeber: Wladimir BORTNIK

Die Administration: (13 b) München 15, Pettenkoferstr. 23/I.

Druck: „LOGOS“, Buchdruckerei u. Verl., G.m.b.H., München 8, Rosenheimer Str. 46 •
Цана паза Нямеччыны: ЗША — 15 цэнтав, Канада — 15 ц., Ангельшчына — 1 шылінг, Францыя — 20 фр., Бельгія — 5 фр., Аўстралія — 1 шылінг, Аргентына — 2 пэзо. У іншых краінах раўнавартасць 15 ам. цэнтав. Пад-піска на гол — з разыку 52 нумароў, на паўгода — 26 нумароў, на 3 месяцы 13 нумароў паводле вышэйшай цены. Цана лётніцкай пойтагі на заакін-чнікі краін — 30 ам. цэнтав. — Падвойныя нумары каштоўніц падвойнае Банкавое конто: Administration der weissruthenischen Zeitung „Baсkaусчына“, Bankkontonummer 357-125 Bayerische Hypotheken- und Wechselbank, München.

ГАЗЭТА ВІХОДЗІЦЬ РАЗ У ТЫДЗЕНЬ — ЦАНА 30 Н. ФЭН.

THE WHITERUTHENIAN NEWSPAPER
"THE FATHERLAND"

Палітычныя забойствы у Мюнхене

Пад гэткім, ці прыблізна гэткім зага-форма паведамлення на кідала шмат-лоўкам звязвіцца апенінімі днямі рад ар-тыкулам у нямечкай штодзённай прэсе.

На ўсё гэта быўт свае прычыны. Стап-чатку — фармальнае заборона палітыч-ных уладаў. Тому маўчалі аб гэтым на-всетыя мясцовыя газеты, для якіх вы-падкі гэтага роду — гэта штодзённы хлеб. Пасыль прыўшлі алюзіі, што рась-пісваныне ў прэсе можа пашкодзіць да-сьледвальнікі справы. Тому акрамя абелесткі ў чорных рамках ды щэлага слова сябры, беларускі чытак нічога не пачу-з прэсы. Навет не даведаўся, у якіх аб-ставінах згінуў Карась, не даведаўся, што ягоныя паховыны былі зааднамані-фэстасцяй салідарнасці паняволеных народу ў барадыбе за свабоду ѹ незалежніць. І хоць афіцыйна нічога я не было ведама, для іх бы было сумлеву-чыму, што згінуў Карась. А палі-цыя маўчала. Калі да ён зварочваліся па дэталі, яна часта давала супярэчныя, навет часам дыаметральна спроты-чныя інфармацыі. Чаму? Аптымістыя ка-залі «Нямечкай паліцыі можна верыць». Яна мае свае прычыны гэтак паступаць, а справы не закіне датуль, пакуль яе грунтобу на выясняць». Пасымістыя (ні-мо' рэалістыя) толькі ківалі галавамі: «Не забывайце, што ён бездзяржай-ны чужынец; калі-бы было йнакш, дык другая справа...»

Хто з іх меў рэацию?

І вось ніядаўна здарылася іншае забойства. Абдул Фаталібэйл, шэф азэр-байджанскага аддзелу радыя «Вызваленіне», быў знойдзены ў пакой, з прапаламым малатком чэрнапам. Нямечкай прэса пададаў ён пакоўкі, што згінуў Карась. Толькі калі стала ведама (мо пра-відак) што забыць зъяўляюцца прадаўнікамі. Тады «Нямечкай паліцыі» згінуў Карась. Вось як піша ад гэтых юнрэйскіх штодзённікі: «Не забывайце, што ён бездзяржай-ны чужынец; калі-бы было йнакш, дык другая справа...»

«Апошнімі тыднямі ў Мюнхене здарыліся найменш два палітычныя забойствы... Як мы дазедзяліся колькі гадзін тату, паліцыя дасьледуе ціпер гэтага таямнічыя выпадкі, аднак съледства ахой-ваеца поўным маўчаннем...»

«14-га верасня, пры Вітэльсбахскім месце было знойдзена ў Ізары цела 31-гадовага Леаніда Карася, які быў замъльдаваны зьніклым ад 7-га верасня. Аб зынкнені замъльдавала... радыё «Вызваленіне!» Утоплены быў пракаўніком беларуское сэкцыі гэтага радыя!»

«Крымінальная паліцыя падала свайго часу, што быццам пахаваны на вадародную бомбу, а фактычна пахаваны на фармальнай сітуаціі ў сівеце зьмінілася. Сінія Захад ужо мае ніякай радыкальнай перавагі над Саветамі ў сініне мілітарызм. Страна

тва Беларусі ў Савецкіх пісъменьнікай БССР аб тым, што чытак на можа прачыніць драматургічныя творы Ікуба Коласа ў арыгінале? П'еса «У пушчах Палесція» наўголікі не выдавалася ў арыгінале, яна была толькі адзін раз апублікавана ў 1938 годзе ў часапісе «Польмія». (У перакладзе на расейскую мову п'еса выдавалася ў Маскве тро-разы!) ... Ці-ж мсгучы вучні сярэдняй школы і студэнты добра ведаць твор-чысцьці Я. Коласа, камі ўсю драматургію пісъменьнікі яны навет прачыніць на-захадзе, якія з'яўляюцца пастаўнікамі ў сівеце зьмініліся. Сінія Захад ужо мае ніякай радыкальнай перавагі над Саветамі ў сініне мілітарызм. Страна

(Заканчэнне на 3-й балоне)

Перад дэкадай беларускае літаратуры й мастацтва

У канцы гэтага году адбудзеца ў Маскве дэкада беларускае літаратуры й мастацтва. Менскія культурныя заправілы пад напорам прапагандовых патрэбай партыі ліхаманкаў рыхтуюцца да чар-ваштрантранцы дасягненію беларускай культуры, «саціялістичнай прамыстру» і быццам-бы «нацыянальнай па-форме». Перад арганізатарамі дэкады стаіць складане заданне, якое заключаецца ў тым, каб з усяго пропагандовага хламу, сабранага за апошнія гады, склесці «паказ на высокім ідэйна-мастакткім» землянікі.

«Лепшую гатоўнасць да гэтага адказа падзеі можна азднаць у Савецкіх пісъменьнікай БССР. Дзяржаваў-хор адчувает вострую патрэбу ў беларускай песьні, але саюз савецкіх кампазытараў БССР паранейша-му вельмі мала ўзбагачае гэты жанр яркімі, высокомастакткімі творамі»:

«Лепшую гатоўнасць да гэтага адказа падзеі можна азднаць у Савецкіх пісъменьнікай БССР. Дзяржаваў-хор адчувает вострую патрэбу ў беларускай песьні, але саюз савецкіх кампазытараў БССР паранейша-му вельмі мала ўзбагачае гэты жанр яркімі, высокомастакткімі творамі»:

«Лепшую гатоўнасць да гэтага адказа падзеі можна азднаць у Савецкіх пісъменьнікай БССР. Дзяржаваў-хор адчувает вострую патрэбу ў беларускай песьні, але саюз савецкіх кампазытараў БССР паранейша-му вельмі мала ўзбагачае гэты жанр яркімі, высокомастакткімі творамі»:

«Лепшую гатоўнасць да гэтага адказа падзеі можна азднаць у Савецкіх пісъменьнікай БССР. Дзяржаваў-хор адчувает вострую патрэбу ў беларускай песьні, але саюз савецкіх кампазытараў БССР паранейша-му вельмі мала ўзбагачае гэты жанр яркімі, высокомастакткімі творамі»:

«Лепшую гатоўнасць да гэтага адказа падзеі можна азднаць у Савецкіх пісъменьнікай БССР. Дзяржаваў-хор адчувает вострую патрэбу ў беларускай песьні, але саюз савецкіх кампазытараў БССР паранейша-му вельмі мала ўзбагачае гэты жанр яркімі, высокомастакткімі творамі»:

«Лепшую гатоўнасць да гэтага адказа падзеі можна азднаць у Савецкіх пісъменьнікай БССР. Дзяржаваў-хор адчувает вострую патрэбу ў беларускай песьні, але саюз савецкіх кампазытараў БССР паранейша-му вельмі мала ўзбагачае гэты жанр яркімі, высокомастакткімі творамі»:

«Лепшую гатоўнасць да гэтага адказа падзеі можна азднаць у Савецкіх пісъменьнікай БССР. Дзяржаваў-хор адчувает вострую патрэбу ў беларускай песьні, але саюз савецкіх кампазытараў БССР параней

